

GORNIŠKI TABOR V VRATIH

2024

Preteklo šolsko leto smo s sošolkami sodelovale pri projektu Unesca Gorniški tabor v Vratih. Naredile smo predstavitev o primernem vedenju v gorah in si s tem prislužile 4-dnevni tabor v Vratih v Julijskih Alpah.

Na tabor, ki je potekal od 17. 9. 2024 do 20. 9. 2024, sva odšli s sošolko Lariso. V ponedeljek sva se zgodaj zjutraj odpeljali do osnovne šole v Mojstrani. Ob 8.30 smo se odpravili na pohod do našega prenočišča ki je bilo v Šlajmerjevem domu. Ko smo po treh urah hoje prispeli, smo imeli kosilo v Aljaževem domu na 1.001 m nadmorske višine. Potem smo imeli nekaj prostega časa, da smo se nastanili v sobe in si ogledali planinsko kočo. Sledilo je predavanje o reševanju v gorah. Gorski reševalci so nam omogočili spust po vrvi. Med predavanjem so prišli tudi učenci iz Srbije, s katerimi smo preživeli nekaj časa na taboru. Po večerji je sledil spoznavni večer, na katerem smo se igrali raznovrstne igre, da smo se udeleženci iz različnih koncev Slovenije in tujine bolje spoznali.

Naslednji dan smo se po zajtrku odpravili na pohod na Luknjo. Pohod je bil kar dolg. Ko smo prišli na cilj, smo pojedli malico in se odločili, ali se bomo odpravili nazaj ali pa bomo odšli še malo višje. Z Lariso sva se odločili, da greva čisto do vrha. To je bila dobra odločitev, saj smo se na vrhu kepali. Na 1.758 m nadmorske višine je bil namreč še sneg. Bil je tudi zelo lep razgled. Žal se je zgodila tudi nesreča. Obiskovalki iz Srbije Tijani je na poti navzdol spodrsnilo, pri čemer je padla in si prebila čelo. Bila je v nezavesti. Gorski reševalci so jo oskrbeli in jo s helikopterjem odpeljali v bolnico. Na srečo se je vse dobro končalo in se je čez dva dni vrnila na tabor. Na poti nazaj smo videli Triglavsko severno steno. Takoj ko smo prispeli nazaj, smo imeli kosilo, nato pa predavanje, kako oživljati človeka. Prosti čas smo izkoristili za spoznavanje Srbkinj, s katerimi smo postale dobre prijateljice. Po okusni večerji je bilo na vrsti potopisno predavanje o Severni Ameriki. Tudi ta del tabora mi je bil zelo zanimiv.

V četrtek smo se po zajtrku spet odpravili na pohod, tokrat na Bivak 4. Pohod je bil dolg in utrujajoč. Bolj smo se bližali vrhu, več je bilo snega. Čisto na vrhu pa je bil bivak, nekakšna majhna hiška pritrjena na skale. Bivak služi za nujne primere. Če se na primer izgubimo v gorah ali pa nas kje pri vrhu ujame nevihta, se lahko zatečemo v bivak. V njem so postelje, nekaj hrane in najbolj nujne stvari. Srečali smo tudi gamse. Bivak stoji na 1.992 m nadmorske višine. Vredno se je bilo povzpeti še 8 m više na 2.000 m nadmorske višine. Temperature so bile precej nižje kot doma, še dobro, da smo bili opremljeni s toplimi oblačili. Ko smo prispeli nazaj v dolino, smo imeli kosilo, potem pa nekaj prostega časa, v katerem smo nabirali kamne, ki smo jih nato pobarvali. Po večerji je sledil zaključni ples. Pekli smo krompir, kruh in se predvsem zabavali ob glasbi.

V petek smo pozajtrkovali in se odpravili nazaj v OŠ Mojstrana, kjer smo se poslovili od novih prijateljev in se odpravili domov. Izkušnja je bila odlična, z veseljem bi se še kdaj udeležila gorniškega tabora v čudoviti naravi Julijskih Alp.

Tisa Hočevar, 9. b (mentorica Unesco projekta Gorniški tabor v Vratih na šoli: Darja Plut)

